

Boros Imre: Gondolatok a korrupcióról

2015 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az üzlet, amiből kihagytak, az korrump, az abból hasznot húzókat tehát mind korrump, amiben viszont benne vagyok, az a piaci verseny fényes diadala.

Így hangzik a jól ismert cinikus bölcsesség. Ez jelzi azt is, hogy a közvélemény kevés tájékozottsággal rendelkezik erről az egész társadalmat szétrohasztó káros jelenségről. A közbeszéd formálói, de a törvényhozók sem tettek

sokat azért, hogy a közfelfogás világos képet nyerjen e gyakran használt, de valós tartalmát illetően homályban hagyott jelenségről. Annyit azonban mindenképpen megértett a közvélemény, hogy a korrupció káros, tehát akit hírbe hoznak vele, arra gyanakodva néz.

Éppen ez a homályos korrupcióértelmezés ad lehetőséget a velejükig korruptaknak, hogy mintegy elvágásként az őket bírálókat – a média segítségével – eleve korruptnak nyilvánítsák, és velük szemben féktelen ellenszenvet keltsenek, feledtetve saját korruptségüket. Óriási erővel tör felszínre a düh, ha korrupcióval az éppen hatalmon lévőket vádolják. A düh kiváltásához nem kell bizonyíték. Érdemes ezért a korrupció legbelső természetével megismerkedni. A korrupció legátfogóbb jellemzője az, hogy valakiket olyan anyagi előnyökhöz juttat, amelyeknek forrása mások, a becsapott kárvallottak kára. Többfajta korrupciós jelenség létezik, kár a teljességre törekedni a felsorolásakor. Cégtulajdonos a társa kárára a cég üzletfeleivel összejátszva csinál magának külön hasznot. Cégek egymás közötti üzletében az egyik cég a másik tudatos megtévesztésével nyereszkedik. Pénzügyintézetek az ügyfeleiket piaci áruk – kamatok, árfolyamok – manipulálásával károsítják meg. Cégek manipulált – kreatív – könyveléssel az államot fosztják meg a jogos adóbevételekről. És így tovább. A leggyakoribb és egyben a legveszélyesebb az állam kárára – tehát mindannyiunk kárára – elkövetett korrupció.

A jelenség valós természetének megértéséhez mindenképpen szükséges a bennfentes – insider – fogalmának és káros tevékenységének megértése. A bennfentes olyan állami vagy magán üzleti titkok ismerője, amelyek bizonyos kívülállók számára kiemelkedően nagy üzleti hasznot eredményezhetnek. Cégek és az állam is igyekszik ezeket a titkokat megőrizni, a titkokat ismerő munkatársakat pedig anyagi érdekeltséggel, szerződésekkel arra szorítani, hogy ezeket a titkokat harmadik feleknek ne szolgáltatassák ki. Ha valahol a zöld mezőn az állam vagy önkormányzat ipari területet kíván kijelölni, annak időben történő megismerése a terület – szántó, rét – tulajdonosait később nagy haszonhoz juttatja, amit a bennfentes lecsaphat a kezükre, ha mint állami alkalmazott, vagy önkormányzati tisztségviselő ismeri a titkot és felvásároltatja. A legféltettebb, egyben legígéretesebb és bennfentesek által leginkább vadászott titkok értelemszerűen az állami költségvetések, ezek a biztosítóknál és a bankoknál – beleértve a jegybankokat – vannak.

Külön kell szólni arról is, hogy az ezen titkok körébe tartozó valós információk mellett a félrevezető információk is hasznot hozó korrupciós esetek közé tartoznak. Ide tartoznak az egyes országok gazdasági helyzetének alakulásáról alkotott félrevezető információk, hiszen ezeknek is bedől a közönség egy része, és érdekei elleni gazdasági műveleteket végez. A pánikba került kisbefektetők olyankor adják el a kezükben lévő részvényeket vagy a devizát, amikor nem kellene, ezzel éppen saját veszteségeiket növelik, és a bennfentes spekuláns tárcáját hizlalják.

Ilyen jelenséget lehetett megfigyelni a 2011-2012-es forint elleni támadásokkor, amikor is néhány polgártársunk háromszázszázért vett eurót, „menekítve” vagyonát, amit aztán rosszabb árfolyamon tudtak csak visszaváltani. Tehát nem megvédték, hanem elpazarolták vagyonuk egy részét.

Mielőtt a parlamenti választások óta hazánkra zúdított korrupciós vádakát megvizsgálánk, célszerű néhány mozzanat erejéig a hazai és a nemzetközi történéseket legalább az 1989-es rendszerváltástól napjainkig, kizárólag a kiugróan korrumpált esetek, főként a bennfentesség tükrében áttekinteni. A jelentősebb gazdasági cselekmények – adósvételek – szinte kivétel nélkül bennfentes cselekedetek voltak. A hazai termelői vagyoni magánosítása a piaci erőteljes kizárásával történt. A spontán privatizációban ehhez még a törvények is bennfentes módon készültek.

A legátlástanabb korrumpált bennfentes üzletelés azonban a bankrendszerben folyt. Kiemelkedően értékes pénzügyi információk jegybanki ismerői a kereskedelmi bankoknak is igazgatói voltak másfél évtizedig. Nem kétséges, hogy a jegybank veszített, a veszteségeket az akkori jegybanki dolgozók okozták saját és bankjaik hasznára. Ennél tipikusabb és gyalázatosabb korrupciót talán nem is kell keresni, és mégsem volt ezzel tele a nyugati sajtó, nem sajnálkoztak a Budapestre akkreditált nagykövetségek, nem vádaskodtak, nem gyanúsítottak senkit, főleg nem a magyar állam szerveit. Vajon miért?

Akik ma bennünket a legérzékenyebb ponton, éppen a közpénzek behajtásánál, az adóhatóságnál gyanúsítanak korrupcióval azok megvizsgálhatnák a múltat is. Amikor a korrupciót intézményesítve zúdították Európára, amikor a rossz hiteleket kiválóknak tüntették fel. Amikor bennfentes könyvvizsgálók ismerték és hamisították a valóságot, ezzel a mérgezett hitelekkel megszabadulók nyertek, de a korrupció áldozatává vált európai bankok veszítettek, és amit az európai adófizetők pénzén rendeztek.

Minek, ha nem bennfentes információon alapuló korrupciónak kellene nevezni azt, amikor az amerikai, egyébként magánbankként működő jegybank érdekeltségi körébe tartozó magáncégeket és bankokat ment az adófizetők terhére? A fentiekkel természetesen nem azt kívánjuk sugallni, hogy a magyar adóhatóságnál nem volt vagy éppen nem lehet korrupció. Volt, és ma sincs ez teljességgel kizárva. Azt, hogy volt, mi sem bizonyítja jobban, mint a közelmúltban bebörtönzött több adóhatósági tisztviselő Székesfehérváron. Ha van bizonyíték élő vagy múltbeli adóhatósági korrupcióra, azt el kellene adni, ahelyett, hogy vádaskodnának. A feltárást lehet csak jó szándéknak és baráti segítségként elkönyvelni.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

NYOTAR MENEDZS
KÖNYVTERV

Ajánló